

**MINISTERUL FINANTELOR
PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Str. Apolodor nr. 17,
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 220 / 2014

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.R.L.,

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția
Națională de Administrare Fiscală
sub nr.907744/05.11.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./05.11.2013 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/05.11.2013 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.**, cu sediul social în .X., Str. X, nr.X, având cod de înregistrare fiscală RO .X. și număr de înmatriculare la Oficiul Registrului Comerțului X/2005.

S.C. .X. S.R.L. contestă Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 de către organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X.prin care a fost stabilită suplimentar suma de **.X.lei** din care:

- X.lei accize pentru gaze naturale;
- X.lei dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor pentru gaze naturale;
- X.lei penalități de întârziere aferente accizelor pentru gaze naturale;
- X. lei accize pentru energia electrică;
- X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică;
- X. lei penalități de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură

fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data la care a fost comunicată Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013, respectiv **31.07.2013**, prin remitere sub semnătură și de data depunerii contestației la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X.– Direcția Regională Vamală .X., respectiv **30.08.2013**, așa cum reiese din ștampila Serviciului registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației societatea regăsiindu-se la poziția X din Anexa 1 la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1823 din 26 noiembrie 2012 pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.**

I. S.C. .X. S.R.L. contestă Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 întocmite de către organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., precizând următoarele:

Referitor la accize pentru gazele naturale

Contestatoarea precizează că obligațiile suplimentare stabilite de plată în sumă totală de .X.lei sunt lipsite de obiect întrucât **S.C. .X. S.R.L.** este o unitate chimică integrată având ca obiect principal de activitate fabricarea îngrășămintelor chimice și a produselor azotoase și producerea energiei electrice, prin instalațiile tehnologice aflate pe platforma industrială a societății, respectiv: instalația de amoniac, instalația de uree Stripping și centrala electrică de termoficare.

Societatea precizează că exploatarea instalațiilor de fabricare a îngrășămintelor chimice, cât și centrala de termoficare determină utilizarea gazelor în sistem dual, respectiv, combustibil pentru producerea aburului utilizat la încălzirea instalațiilor chimice și la funcționarea centralei de termoficare, cât și ca materie primă utilizată la fabricarea amoniacului lichid și dioxidului de carbon gazos, situație care se încadrează în excepțiile privind plata accizelor pentru consumul de gaze naturale, conform prevederilor art.175⁴ alin.(1) pct.2 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la

data de 31.03.2010 și prevederilor art.206²⁰ alin.1 pct.2 lit.b) din același act normativ, în vigoare începând cu data de 01.04.2010.

S.C. .X. S.R.L. susține că organele de control nu au ținut cont de prevederile legale invocate anterior întrucât au aplicat tratament fiscal diferențiat gazului natural consumat, considerând că gazul folosit pentru obținerea hidrogenului prin reformarea gazelor naturale cu vapori de apă se încadrează la excepțiile de la plata accizei, iar gazul folosit pentru obținerea aburului tehnologic necesar reacțiilor de reformare primară și acționării compresoarelor, pompelor și ventilatoarelor din instalație și asigurarea temperaturii optime a gazelor naturale nu se încadrează la excepții și nici la utilizare duală.

Contestatoarea afirmă că instalațiile tehnologice de fabricare a îngrășămintelor chimice, cât și centrala de termoficare au fost proiectate și omologate pentru utilizarea gazelor naturale în sistem dual, dar organele de control au ignorat aceste date și informații tehnice prevăzute în cartea tehnică a instalațiilor și au considerat consumul de gaze realizat pe perioada 01.01.2008-31.12.2012 ca fiind combustibil pentru încălzire cu obligarea societății la plata accizelor aferente întregului consum de gaze naturale.

De asemenea, societatea precizează că prin invocarea prevederilor pct.82 alin.(33) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, organele de control au exclus în totalitate industria chimică din grupa ramurilor care utilizează în procesul de producție gazele naturale în sistem dual, ceea ce a determinat anularea în mod abuziv a dreptului societății de a beneficia de excepțiile prevăzute pentru plata accizelor.

Referitor la perioada 01.04.2010-31.12.2012 pentru care organul de control nu a luat în considerare notificările depuse la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. și declarațiile lunare cuprinzând consumul de gaze naturale transmise de societate la furnizorul S.C. .X. S.A., **S.C. .X. S.R.L.** susține că a depus la autoritatea vamală notificările nr..X./01.08.2012, nr..X./08.08.2012, nr..X./03.09.2012, nr..X./01.10.2012, nr..X./01.11.2012, nr..X./29.11.2012, nr..X./28.12.2012 și nr..X./04.04.2013 prin care a adus la cunoștință organelor vamale utilizarea gazelor naturale cu codul tarifar NC 271121 pentru producția de amoniac, uree și energie electrică, dar depunerea cu întârzierea a notificărilor a fost considerată de organul de control ca o încălcare a prevederilor pct.82 alin.(36)-(38) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, deși aceste reglementări nu prevăd un termen de depunere a notificărilor.

Astfel, societatea precizează că pentru întreaga cantitate de .X. mii mc de gaze naturale furnizată de S.C. .X. S.A. în perioada 01.04.2010-31.12.2012 organele de control nu au ținut cont de prevederile pct.82 alin.(36) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora transmiterea notificării la autoritatea

fiscală și la furnizorul de gaz nu era necesară pentru faptul că o parte din gazele naturale au fost importate de furnizor.

Referitor la accize pentru energie electrică

Contestatoarea susține că energia electrică în cantitate de .X. MWh nu face obiectul înregistrării **S.C. .X. S.R.L.** ca operator de produse accizabile la autoritatea fiscală și nici obiectul accizării acesteia, întrucât pentru energia electrică produsă și consumată în activitatea de producție, a declarat lunar acciza aferentă cantității de energie electrică consumată în interes propriu și care totalizează suma de .X. lei.

În ceea ce privește energia electrică facturată de societate la consumatorii finali de pe platforma industrială și care este inclusă în cantitatea de .X. MWh pe care organul de control a supus-o accizării, societatea precizează că această energie electrică a fost achiziționată din Sistemul .X. ,la prețul cu acciza inclusă ,de la furnizorul autorizat S.C. .X. S.A. și ulterior facturată la consumatorii finali la același preț, fără ca **S.C. .X. S.R.L.** să aibă obligația înregistrării la autoritatea fiscală ca operator de produse accizabile așa cum prevăd dispozițiile art.175³ alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.03.2010 și prevederile art.206¹⁹ alin.(4) din același act normativ, în vigoare începând cu data de 01.04.2010 coroborate cu prevederile pct.5^{1.2} alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.03.2010 și respectiv pct.81 alin.(2) din același act normativ, în vigoare începând cu data de 01.04.2010.

Astfel, contestatoarea afirmă că potrivit prevederilor legale obligația înregistrării la autoritatea fiscală revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali, ceea ce nu este cazul societății, întrucât energia facturată la consumatorii finali a fost achiziționată de **S.C. .X. S.R.L.** din Sistemul .X. ,situație susținută și de organul de control pentru perioadele în care societatea nu a produs energie electrică, în schimb a facturat energia electrică alături de alte utilități către consumatorii finali.

În consecință, societatea solicită anularea actelor administrativ fiscale încheiate de organele de control și exonerarea **S.C. .X. S.R.L.** de la plata obligațiilor fiscale în sumă totală de .X.lei.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013, contestată, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X.au constatat următoarele:

A.Referitor la accizele pentru gazele naturale

1.Referitor la gazele naturale primite și utilizate de S.C. .X. S.R.L. perioada 01.01.2008-31.12.2012

Societatea este o unitate chimică integrată care deține ca principale instalații:

-instalația de amoniac, în care se utilizează ca materii prime principale gazul metan, pentru obținerea hidrogenului, și aerul atmosferic, pentru obținerea azotului, produsele obținute fiind amoniacul și dioxidul de carbon ca produs secundar;

-instalația de uree Stripping, în care materiile prime principale sunt amoniacul lichid și dioxidul de carbon gazos, produsul obținut fiind ureea perlata;

-centrala electrică de termoficare (CET) care produce abur supraîncălzit necesar instalațiilor precum și energie electrică pentru consum pe platforma societății.

Din analiza activității de producție a societății, organele vamale au constatat că în perioada analizată **S.C. .X. S.R.L.** a utilizat gazele naturale la centrala termoelectrică deținută de aceasta și în cadrul instalației de producere a amoniacului, având calitatea de operator economic utilizator al gazelor naturale.

În perioada verificată, **S.C. .X. S.R.L.** s-a aprovizionat cu gaze naturale de la S.C. .X. S.A. și S.C. .X. S.R.L. în baza următoarelor contracte: Contract de prestări servicii/procesare nr.X/01.11.2009 și Contract de prestări servicii/procesare nr.X/01.09.2010 încheiate cu S.C. .X. S.A. și Contract de tolling nr.X/25.04.2012 încheiat cu S.C. .X. S.A. și S.C. .X. S.R.L., prin care contestatoarea se obliga să preia „materiile prime” (gazele naturale), să le proceseze și să pună la dispoziția beneficiarilor cantitățile de amoniac și uree produse, corelate cu cantitățile de materii prime puse la dispoziție de beneficiari.

Organele vamale au constatat că societatea a primit de la S.C. .X. S.A. și S.C. .X. S.R.L. cantitatea totală de .X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh, din care cantitatea de .X. mii mc, cu energia totală .X. MWh, a fost utilizată în cadrul instalației de producere a amoniacului și cantitatea de .X. mii mc, cu energia totală de .X. MWh a fost utilizată la centrala termoelectrică a societății.

Astfel, organele vamale au constatat că societatea a primit gazele naturale de la S.C. .X. S.A. și S.C. .X. S.R.L. fără ca accizele pentru acestea să fi fost plătite, deși potrivit art.175 alin.(3) lit.f) în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206¹⁶ alin.(3) lit.f), în vigoare începând cu data de 01.04.2010, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, gazele naturale sunt produse energetice accizabile, pentru care se datorează accize.

Cu ocazia acțiunii de inspecție fiscală, având ca obiectiv, verificarea respectării prevederilor Titlului VII din Codul fiscal referitoare la accizarea și la exceptarea de la plata accizelor pentru gazele naturale,

societatea a prezentat declarații pe proprie răspundere și notificări, depuse la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. sau Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., precum și declarații pe propria răspundere, cu ștampila și numere de înregistrare de la **S.C. .X. S.R.L.**, adresate către S.C. .X. S.A.

Având în vedere că prevederile Codului Fiscal conțin o derogare de la plata accizelor, și anume excepția prevăzută la art.175⁴ alin.(1) pct.2 lit.a) în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206²⁰ alin.(1) pct.2 lit.a) valabilă începând cu data de 01.04.2010, care stipulează că nu se datorează accize pentru produsele energetice, în cazul de față gazul natural utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, modalitatea și condițiile de aplicare fiind reglementate la pct. 82, alin. (36), (37) și (38) din Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, organele vamale au stabilit că pentru a putea beneficia de exceptarea de la regimul general de accizare, utilizatorul, în acest caz **S.C. .X. S.R.L.**, avea obligația să notifice autoritatea vamală teritorială, iar apoi să transmită furnizorului de gaz natural o copie a notificării cu numărul de înregistrare de la autoritatea vamală teritorială.

Astfel, procedura instituită în vederea aplicării exceptării de la plata accizelor a prevăzut în mod expres autoritatea la care urma să fie depusă notificarea, conținutul acesteia precum și sancțiunea aplicabilă pentru nerespectarea procedurii stabilite, dar **S.C. .X. S.R.L.** a înțeles să se conformeze acestei proceduri la data de 31.07.2012 când a transmis Notificarea nr.X privind utilizarea gazelor naturale în scop exceptat de plata accizei, conform art.206²⁰ alin.(1) pct.2 lit.a) înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., sub nr..X./01.08.2012, însă aceasta înregistrare nu poate produce efecte retroactive, întrucât prin norme a fost instituită și obligația utilizatorului de a transmite furnizorului de gaz natural o copie a notificării cu numărul de înregistrare de la autoritatea vamală teritorială.

2.Gaze naturale utilizate la centrala termoelectrică a S.C. .X. S.R.L. în perioada 01.01.2008-31.12.2012

Organele vamale au constatat că societatea a utilizat gaze naturale în cadrul centralei termoelectrice în cantitate totală de .X. mii mc, energia totală a gazului fiind .X. MWh, pentru a produce abur supraîncălzit necesar instalațiilor și energie electrică pentru consum pe platforma societății.

Astfel, gazele naturale sunt folosite drept combustibil pentru încălzire, prin arderea acestora în focarele cazanelor de abur industrial din centrala termică obținându-se o cantitate de căldură, care este primită de cazane, în care se menține o presiune ridicată, iar apa din cazane se

încălzește, transformându-se în abur saturat care este apoi supraîncălzit, obținându-se astfel energie termică sub formă de abur primar la presiunea de 100 bar și temperatura de 540 grade Celsius.

De asemenea, aburul primar obținut este trimis direct în instalațiile tehnologice care concură la obținerea amoniacului și a ureei; este trecut prin stațiile de reducere răcire denumite SRR 100/15 bar, 100/7, 100/40 bar obținându-se abur la presiunea de 40 bar precum și abur de medie și joasă presiune (15 bar și 7 bar), trimis în instalațiile tehnologice care concură la obținerea amoniacului și a ureei, dar în acest caz se pierde o parte din energia aburului sau este trimis la turbinele din dotarea centralei - prin prizele turbinei se extrage energie termică sub forma de abur de medie și joasă presiune (15 bar și 7 bar), iar prin destinderea aburului în turbina se obține energie care se transformă în lucru mecanic la arborele turbinei, acesta fiind legat cu arborele unui generator electric, care transformă lucrul mecanic de la arborele turbinei în energie electrică.

Organele vamale au constatat că gazele naturale au fost utilizate în cadrul centralei termoelectrice a societății drept combustibil pentru încălzire, prin arderea acestora obținându-se căldură, care a fost folosită pentru încălzirea apei, în vederea transformării acesteia în abur, iar în această situație gazele naturale nu se încadrează la excepția de la plata accizelor, prevăzută de art.175⁴ alin.(1) pct.2 lit.a) în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv 206²⁰ alin.(1) pct.2 lit.a) valabil începând cu data de 01.04.2010 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează ca sunt exceptate de la plata accizelor, produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

Totodată, echipa de control a constatat că o parte din gazele naturale arse în cadrul centralei termoelectrice, corespunzătoare producerii aburului primar care este trimis la turbogeneratoarele de energie electrică din dotarea centralei termoelectrice (obținându-se combinat energie electrică și energie termică sub forma de abur de medie și joasă presiune), pot beneficia de scutire de la plata accizelor, încadrându-se la scutirea prevăzută de art.201 alin.(1) lit.d) în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv 206⁶⁰ alin.(1) lit.d) în vigoare începând cu data de 01.04.2010 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și în condițiile prevăzute la pct.23.2 alin.(1), respectiv pct.113.2 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează că în acest caz scutirea se acordă direct, cu condiția ca gazele naturale să fie aprovizionate de la un distribuitor autorizat.

Astfel, organele vamale au procedat la calculul cantităților de gaze naturale a căror ardere a concurat la obținerea aburului tehnologic, respectiv abur la presiunea 100 bar și abur la presiunile de 40 bar, 15 bar, 7 bar, precum și cantitățile de gaze naturale a căror ardere a concurat la

obținerea aburului primar la presiunea de 100 bar trimis la turbogeneratoarele de energie electrică, pentru producerea combinată de energie electrică și termică (sub forma de abur de medie și joasă presiune), rezultând:

- X. mii mc cu energia de .X. MWh în calitate de combustibil pentru încălzire în vederea producerii de abur tehnologic trimis la instalațiile de amoniac și uree fără trecere prin turbine;
- X. mii mc cu energia de .X. MWh în calitate de combustibil pentru producere abur primar folosit pentru producția combinată de energie electrică și termică (cogenerare).

Organele vamale au stabilit că **S.C. .X. S.R.L.** avea obligația de a plăti accizele pentru cantitatea de .X. mii mc gaze naturale utilizate drept combustibil pentru încălzire, a căror ardere a concurat la obținerea de abur tehnologic, în termen de 5 zile de la data utilizării, când accizele au devenit exigibile, respectiv data de sfârșit a fiecărei luni, pentru cantitatea de gaze naturale utilizată în luna respectivă, și au calculat ca obligație suplimentară de plată, accize în sumă de .X. lei.

3. Gaze naturale utilizate în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului ale S.C. .X. S.R.L. în perioada 01.01.2008-31.12.2012

3.1. Organele vamale au constatat că din cantitatea totală de gaze naturale primite în perioada 01.01.2008-31.12.2012, cantitatea de .X. mii mc, cu energia totală .X. MWh, a fost utilizată în cadrul instalației de producere a amoniacului pentru obținerea hidrogenului, astfel:

- X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh în calitate de combustibil pentru încălzire;
- X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh în alte scopuri decât în calitate de combustibil, respectiv pentru obținerea hidrogenului prin reformare cu vapori de apă.

3.2. Gaze naturale utilizate în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului ale S.C. .X. S.R.L. folosite drept combustibil pentru încălzire

În cadrul instalațiilor de producere a amoniacului, o parte din gazele naturale, în cantitate totală de .X. mii mc, au fost folosite în perioada 01.01.2008 - 31.12.2012 drept combustibil pentru încălzire, prin arderea gazelor naturale obținându-se căldură, necesară pentru încălzirea apei în vederea producerii aburului tehnologic, pentru încălzirea gazelor naturale în vederea eliminării compușilor cu sulf din acestea și pentru încălzirea reactoarelor în care au loc reacțiile chimice, în vederea asigurării temperaturilor de reacție.

Potrivit prevederilor art.165, art.192 alin.(6), art.192 alin.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare pentru perioada 01.01.2008-31.03.2010 și dispozițiilor

art.206[^]6 alin.(1), art.206[^]7 alin.(8), art.206[^]52 alin.(4), art.206[^]51 alin.(5) din același act normativ pentru perioada 01.04.2010-31.12.2012, organele vamale au stabilit că societatea avea obligația de a plăti accize pentru cantitatea de gaze naturale de .X. mii mc , utilizată drept combustibil pentru încălzire în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului, în termen de 5 zile de la data utilizării, data la care accizele au devenit exigibile, calculând accize în sumă de .X. lei.

3.3.Gazele naturale utilizate în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului ale S.C. .X. S.R.L. pentru obținerea hidrogenului

Începând cu data de 01.04.2010, au intrat în vigoare modificările Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004 și au devenit aplicabile prevederile pct.82, alin.(36), (37) și (38) în sensul că pentru produsele energetice, în speță gaz natural, utilizate în scopuri exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorității vamale teritoriale.

În timpul acțiunii de inspecție fiscală societatea a transmis la autoritatea vamala teritorială, respectiv Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, Notificarea nr..X./04.04.2013, înregistrată cu nr..X./05.04.2013, care se refera la o perioadă cu mult anterioară emiterii acesteia, respectiv 01.04.2010 - 31.07.2012, prin care se aduce la cunoștință că în perioada respectivă contesatoarea a utilizat gaze naturale cod NC 2711 21 în scop exceptat de la plata accizei, respectiv în alt scop decât în calitate de combustibil pentru motoare sau combustibil pentru încălzire în baza contractului de procesare încheiat cu S.C. .X. S.A.

Având în vedere prevederile legale, organele vamale au stabilit că aceasta notificare, care a fost depusă după data începerii acțiunii de inspecție fiscală, nu poate produce efecte retroactive, întrucât utilizarea gazelor naturale nu se putea încadra în regimul excepțiilor de la regimul de accizare fără existența unei notificări, fără înregistrarea acesteia la autoritatea vamala teritorială și fără transmiterea unei notificări cu numărul de înregistrare de la autoritatea vamala teritorială, la furnizor.

Prin urmare, echipa de control a stabilit că pentru gazele naturale utilizate în perioada 01.04.2010-31.07.2012, conform prevederilor legale, **S.C. .X. S.R.L.**, în calitate de utilizator, avea obligația de a plăti accizele pentru cantitatea de .X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh utilizată pentru obținerea hidrogenului prin reformarea gazelor naturale cu vapori de apă pentru care nu a notificat autoritatea vamala teritorială, fapt pentru care au fost calculate accize în sumă de .X. lei.

Pentru neplata accizelor pentru gaze naturale în perioada 01.01.2008-01.07.2013 în sumă totală de .X.lei Organele vamale au calculat accesorii conform prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1), (7)

din OG 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata, cu modificările si completările ulterioare, respectiv majorari/dobânzi de intarziere în sumă de .X.lei.

B.Referitor la accizele pentru energia electrică

Organele vamale au constatat că energia electrică produsă de către **S.C. .X. S.R.L.** în perioada 01.01.2008-31.12.2012 a avut in principal, urmatoarele utilizări:

-X. MWh a fost livrata in Sistemul Energetic National, fiind facturată lunar către S.C. .X. S.A.;

-X. MWh a fost consumată în cadrul activităților desfășurate pe platformă (producție, activitati auxiliare, iluminat, etc.);

-X. MWh, denumită "*consum propriu tehnologic*" al centralei, a fost utilizată pentru funcționarea echipamentelor din centrala folosite pentru obținerea aburului primar precum și a echipamentelor folosite pentru obținerea energiei electrice("CET abur primar producție", "CET energie electrică").

Potrivit prevederilor art.162 lit.h), art. 164 și art.175³ alin.(2) în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206² lit.c), art.206⁵ lit.a)și art.206¹⁹ alin.(2) lit.c), în vigoare începând cu data de 01.04.2010, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare, asupra consumului de energie electrică se percep accize, produsele accizabile fiind supuse accizelor la momentul producerii acestora, iar acciza devine exigibilă la momentul facturării, respectiv furnizării energiei electrice către consumatorii finali.

Prin urmare, având în vedere că potrivit prevederilor legale consumul de energie electrică pe platforma chimică a **S.C. .X. S.R.L.**, cu excepția consumului propriu tehnologic, nu se incadrează la excepțiile de la regimul de accizare prevăzute la art.175⁴ , în vigoare pana la data de 31.03.2010, respectiv art.206²⁰, valabil începând cu data de 01.04.2010, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare, și nici la scutirile de la plata accizelor prevăzute la art.201, în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206⁶⁰, valabil începând cu data de 01.04.2010, din același act normativ precizat mai sus, pentru energia electrică produsă și utilizată pe platforma societății pentru alte activitati decât producția combinată de energie electrică și termică (.X. MWh), intervine exigibilitatea accizei, atunci când platforma chimică a societății este alimentată cu energie electrică.

Astfel, organelle vamale au stabilit ca obligații suplimentare de plată accize energie electrică în sumă de .X. lei pentru care a calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică în sumă de .X. lei.

În consecință, prin Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013, Organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X.au stabilit în sarcina societății suma totală de **.X.lei** din care: accize pentru gaze naturale în sumă de .X.lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor pentru gaze naturale în sumă de .X.lei, penalități de întârziere aferente accizelor pentru gaze naturale în sumă de .X.lei, accize pentru energia electrică în sumă de .X. lei, dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică în sumă de .X. lei.

III.Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

1.Referitor la suma totală de .X. lei din care accize pentru gaze naturale în sumă de .X. lei, majorari/dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este legalitatea obligării societății la plata accizelor aferente gazului natural utilizat în procesul tehnologic în perioada 01.04.2010 – 31.07.2012, în condițiile în care societatea contestatoare nu a depus la autoritatea vamală teritorială notificarea prevăzută de normele legale pentru exceptarea de la plata accizelor și nu a transmis furnizorului de gaz o copie a notificării conform legii.

În fapt, S.C. .X. S.R.L., în calitate de operator economic utilizator al gazelor naturale, a achiziționat gaze naturale, cod NC 2711 21, în regim de exceptare de la plata accizelor, în baza contractelor de prestări servicii/procesare nr..X. /01.11.2009 și nr..X. /01.09.2010 încheiate cu S.C. .X. S.A. și Contract de tolling nr..X. /25.04.2012 încheiat cu S.C. .X. S.R.L., prin care contestatoarea se obliga să preia materiile prime, respectiv gazele naturale, să le proceseze și să le pună la dispoziția beneficiarilor cantitățile de amoniac și uree produse, corelate cu cantitățile de materii prime puse la dispoziție de beneficiari.

Organele vamale au constatat că societatea a primit în perioada 01.04.2010 – 31.07.2012 de la S.C. .X. S.A. și S.C. .X. S.R.L. cantitatea totală de .X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh, care a fost utilizată pentru obținerea hidrogenului prin reformare cu vapori de apă în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului, fără ca accizele să fi fost plătite, întrucât contestatoarea a considerat că se încadrează la excepția prevăzută art.206²⁰ alin.(1) pct.2 lit.a) valabilă începând cu data de 01.04.2010, care stipulează că nu se datorează accize pentru produsele

energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

Astfel, organele vamale au stabilit că pentru a putea beneficia de exceptarea de la regimul general de accizare, utilizatorul, în acest caz **S.C. .X. S.R.L.**, avea obligația sa notifice autoritatea vamală teritorială, iar apoi să transmită furnizorului de gaze naturale o copie a notificării cu numărul de înregistrare de la autoritatea vamală teritorială, fapt pentru care au calculat în sarcina societății prin Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 suma totală de .X. lei din care accize în sumă de .X. lei, majorari/dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată **S.C. .X. S.R.L.** susține că organele de control nu au luat în considerare notificările depuse la Direcția Județeană de Accize și Operațiuni Vamale .X. și declarațiile lunare cuprinzând consumul de gaze naturale transmise de societate la furnizorul S.C. .X. S.A., iar depunerea cu întârziere a notificărilor a fost considerată de organul de control o încălcare a prevederilor pct.82 alin.(36)-(38) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, deși aceste reglementări nu prevăd un termen de depunere a notificărilor.

În drept, începând cu 01.04.2010 sunt aplicabile prevederilor art.206¹⁶ alin.(3) lit.f) și art.206²⁰ alin.(1) pct.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

ART. 206¹⁶

(3) *Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:(...)*

f) *gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00; (...)*

ART. 206²⁰

(1) *Nu se datorează accize pentru:*

1. *căldura rezultată și produsele cu codurile NC 4401 și 4402;*

2. *următoarele utilizări de produse energetice și energie*

electrică:

a) *produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;(...)"*

Prin această reglementare legiuitorul a instituit regimul de neaccizare pentru produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, însă această exceptare de la regimul general de accizare a fost prevăzută sub condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a actului normativ de bază, dându-se astfel competență Guvernului ca prin actele normative secundare să reglementeze procedura de exceptare de la accizare.

În acest sens, prin Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în perioada 01.04.2010 – 29.07.2010, la pct.82 alin.(36)-(38) se prevede:

“(36) Pentru gazul natural sau energia electrică utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt la autoritatea vamală teritorială. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de energie electrică o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic utilizator și costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei pentru gazul natural sau energia electrică utilizate în scop comercial.”

Începând cu data de 03.08.2010, pct.82 alin.(36) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, a fost modificat astfel:

*“(36) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural sau pentru energia electrică, prevăzute la **art.206¹⁶ alin.(3)** și, respectiv, la **art.206¹⁹ alin.(1)** din Codul fiscal, utilizate **în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de astfel de produse o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.(...)**”*

Din interpretarea acestor dispoziții normative rezultă cu claritate faptul că în perioada 01.04.2010 – 31.07.2012, pentru a putea beneficia de exceptarea de la regimul general de accizare, operatorii economici care utilizează gaze naturale în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire aveau obligația să notifice autoritatea vamală teritorială, iar apoi să transmită furnizorului de gaze naturale o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Aceasta este condiția sub care a fost acordată exceptarea de la regimul general de accizare, pentru gazul natural utilizat în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că pentru perioada analizată 01.04.2010 – 31.07.2012 societatea a prezentat organelor vamale declarații pe propria răspundere cu ștampilă și numere de înregistrare de la **S.C. .X. S.R.L.** adresate către S.C. .X. S.A. prin care declara cantitatea de gaze naturale consumate în luna anterioară și care au fost utilizate în alte scopuri, neaccizabile, respectiv ca materie primă pentru producerea amoniacului și aburului tehnologic, documentele nefiind transmise și înregistrate la autoritatea vamală.

Astfel, procedura instituită în vederea aplicării exceptării de la plata accizelor a prevăzut în mod expres autoritatea la care urma să fie depusă notificarea, conținutul acesteia precum și sancțiunea aplicabilă pentru nerespectarea procedurii stabilite.

De altfel, contestatoarea a înțeles să se conformeze acestei proceduri, în timpul inspecției fiscale, când a depus la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. Notificarea nr..X./04.04.2013, înregistrată sub nr..X. /05.04.2013 privind exceptarea de la regimul de accizare pentru produsele energetice utilizate în perioada 01.04.2010-31.07.2012, însă această înregistrare nu poate produce efecte retroactive cu atât mai mult cu cât prin norme a fost instituită în sarcina operatorului economic obligația de a transmite furnizorului de gaze naturale o copie a notificării cu numărul de înregistrare de la autoritatea vamală teritorială.

Prin urmare, pentru a putea beneficia de exceptarea de la regimul general de accizare, utilizatorul, în speță **S.C. .X. S.R.L.**, avea obligația să notifice autoritatea vamală teritorială, iar apoi să transmită furnizorului de gaz natural o copie a notificării cu numărul de înregistrare de la autoritatea vamală teritorială conform prevederilor legale mai sus enunțate, nerespectarea acestor dispoziții atragând plata accizelor.

În consecință, în mod legal obligația la plata accizelor aferente gazelor naturale utilizate de contestatoare în perioada 01.04.2010 – 31.07.2012 ca materie primă pentru producerea amoniacului și aburului tehnologic, a fost instituită de organele de control în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** care prin nerespectarea procedurii instituită în vederea exceptării de la regimul de accizare pentru produsele energetice a pierdut dreptul de a beneficia de respectiva exceptare. Soluția este în deplină concordanță cu textul actului normativ de bază care a instituit scutirea sub condiție, nerespectarea condiției de scutire conducând la aplicarea regimului general de accizare. Chiar dacă condiția prevăzută pentru aplicarea exceptării de la plata accizelor ar fi una de formă, societatea susținând că, în fond, scopul prevăzut de lege a fost realizat, aceasta nu conferă dreptul la aplicarea scutirii deoarece s-ar goli de conținut dispozițiile normative care reglementează procedura de scutire, anterior explicitate.

Prin urmare, începând cu data de 01.04.2010 când s-a instituit procedura pentru aplicarea exceptării de la plata accizelor și până la data depunerii primei notificări, respectiv 31.07.2012 societatea avea obligația să se conformeze prevederilor legale prin depunerea notificării la autoritatea vamală teritorială și transmiterea unei copii a acesteia furnizorului de gaze naturale, nerespectarea acestor condiții atrage sancțiunea operatorului economic cu plata accizelor.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al obligațiilor suplimentare sub aspectul bazei de calcul, cotelor aplicate, însumarea produselor dintre baza de calcul și cotele aplicate, se va respinge ca neîntemeiată contestația **S.C. .X. S.R.L.** privind accize în sumă de .X. lei.

În ceea ce privește majorările/dobânzile de întârziere în sumă de .X. lei și penalitățile de întârziere în sumă de .X. lei aferente accizelor stabilite prin Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 de către organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei reprezentând accize, aceasta datorează și accesoriile aferente, respectiv majorări/dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*".

2.Referitor la suma totală de .X. lei din care accize pentru gaze naturale în sumă de .X. lei, majorări/dobânzi de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea poate beneficia de exceptarea de la plata accizelor aferentă utilizării de produse energetice în centrala termoelectrică și în instalațiile de amoniac și uree, în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă utilizarea duală a întregii cantități de gaze naturale.

În fapt, S.C. .X. S.R.L. este o unitate chimică integrată având ca obiect principal de activitate fabricarea îngrășamintelor chimice și produselor azotoase prin instalațiile tehnologice aflate pe platforma industrială a societății, respectiv: instalația de amoniac, instalația de uree și centrala termoelectrică.

Centrala termoelectrică este dotată cu patru cazane de abur cu presiune de 100 bar și temperatură de 540 grade celsius și două turbogeneratoare electrice cu putere de 12 MW, în care societate folosește ca și utilități gazele naturale și energia electrică și ca materie primă apa

demineralizată, iar produsele finite obținute sunt aburul tehnologic și energia electrică.

În perioada 01.01.2008-31.12.2012 S.C. .X. S.R.L. a achiziționat de la S.C. .X. S.A. și S.C. .X. S.R.L. gaze naturale, cod NC 2711 21 00 și a utilizat în cadrul centralei termoelectrice cantitatea totală de .X. mii mc, cu energia totală a gazului fiind .X. MWh, pentru a produce abur supraîncălzit necesar instalațiilor.

Organele de control au constatat în perioada verificată că societatea a utilizat cantitatea de .X. mii mc, cu energia de .X. MWh în calitate de combustibil pentru încălzire în vederea producerii de abur tehnologic care a fost trimis în instalațiile de amoniac și uree fără trecere prin turbine și cantitatea .X. mii mc, cu energia de .X. MWh, în calitate de combustibil pentru producere abur primar folosit în turbogeneratoare pentru producția combinată de energie electrică și termică (cogenerare).

Prin urmare, echipa de control a stabilit că pentru cantitatea de .X. mii mc gaze naturale utilizate în cadrul centralei termoelectrice, corespunzătoare producerii aburului primar care este trimis la turbogeneratoarele de energie electrică din dotarea centralei termoelectrice, obținându-se combinat energie electrică și energie termică sub formă de abur de medie și joasă presiune, societatea poate beneficia de scutire de la plata accizelor, încadrându-se la scutirea prevăzută de art.201 alin.(1) lit.d) în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206⁶⁰ alin.(1) lit.d) în vigoare începând cu data de 01.04.2010 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și în condițiile prevăzute la pct.23.2 alin.(1), respectiv pct.113.2 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează că în acest caz scutirea se acorda direct, cu condiția ca gazele naturale să fie aprovizionate de la un distribuitor autorizat.

De asemenea, organele vamale au stabilit că pentru cantitatea de .X. mii mc gaze naturale utilizate în cadrul centralei termoelectrice a societății drept combustibil pentru încălzire, prin arderea cărora s-a obținut căldură care a fost folosită pentru încălzirea apei, în vederea transformării acesteia în abur necesar instalațiilor de amoniac și uree, gazele naturale nu se încadrează la excepția de la plata accizelor, prevăzută de art.175⁴ alin.(1) pct.2 lit.a) în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206²⁰ alin.(1) pct.2 lit.a) valabil începând cu data de 01.04.2010 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că sunt exceptate de la plata accizelor produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

În consecință, organele vamale au stabilit că **S.C. .X. S.R.L.** avea obligația de a plăti accizele pentru cantitatea de .X. mii mc gaze naturale utilizate drept combustibil pentru încălzire și au calculat în sarcina

societății prin Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 obligație suplimentară de plată reprezentând accize în sumă de .X. lei, majorari/dobânzi de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei.

Referitor la instalația de amoniac aflată pe platform industrială societatea folosește ca materii prime: gaze naturale pentru obținerea hidrogenului și aerul atmosferic pentru obținerea azotului, iar ca utilități: gaze naturale de combustie, energie electrică, apă de răcire recirculată, apă demineralizată, aer instrumental, produsele finite rezultate fiind amoniacul lichid utilizat ca materie primă la fabricarea ureei bicarbonatului de amoniu și dioxidul de carbon.

Organele vamale au constatat că în perioada 01.01.2008-31.12.2012 societatea a utilizat în cadrul instalației de producere a amoniacului cantitatea totală de gaze naturale de .X. mii mc, cu energia totală .X. MWh, astfel:

-X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh în calitate de combustibil pentru încălzire;

-X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh în alte scopuri decât în calitate de combustibil, respectiv pentru obținerea hidrogenului prin reformare cu vapori de apă.

Având în vedere că în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului și ureei, o parte din gazele naturale, în cantitate totală de .X. mii mc, au fost folosite drept combustibil pentru încălzirea apei în vederea producerii aburului tehnologic, preîncălzirea gazelor naturale în vederea eliminării compușilor cu sulf din acestea și încălzirea reactoarelor în care au loc reacțiile chimice, în vederea asigurării temperaturilor de reacție, organele vamale au stabilit că gazele naturale nu se încadrează la excepția de la plata accizelor, prevăzută de art.175⁴ alin.(1) pct.2 lit.a) în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206²⁰ alin.(1) pct.2 lit.a) valabil începând cu data de 01.04.2010 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează ca sunt exceptate de la plata accizelor produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

În consecință, organele vamale au stabilit că societatea avea obligația de a plăti accize pentru cantitatea de gaze naturale de .X. mii mc, utilizată drept combustibil pentru încălzire în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului și ureei și au calculat în sarcina societății prin Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 obligație suplimentară de plată reprezentând accize în sumă de .X. lei majorari/dobânzi de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea susține că gazele naturale sunt utilizate în sistem dual, respectiv, combustibil pentru producerea

aburului utilizat la încălzirea instalațiilor chimice și la funcționarea centralei de termoficare, cât și ca materie primă utilizată la fabricarea amoniacului lichid și dioxidului de carbon gazos, situație care se încadrează în excepțiile privind plata accizelor pentru consumul de produse energetice.

În drept, pentru perioada 01.01.2008-31.03.2010 art.175 alin.(3) și art.175⁴ alin.(1) pct.2 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, precizează:

ART. 175

Produse energetice

(3) *Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:(...)*

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00; (...)

ART. 175⁴

Excepții

(1) *Sunt exceptate de la plata accizelor:*

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitic și metalurgic se consideră a fi utilizare duală;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme."

Aceleași prevederi au fost menținute începând cu data de 01.04.2010 la art.206²⁰ alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și au fost completate cu pct.82 alin.(33) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

"(33) În sensul art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare duală a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul și gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producție a fierului, zincului și a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oțelului;

c) cărbunele și cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului și oțelului;

d) gazul utilizat pentru a menține sau crește conținutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) *gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;*

f) *cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producție a carbonatului de sodiu;*

g) *acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.”*

Din prevederile legale mai sus precizate se reține că pentru produsele energetice, în speță gazele naturale cu codul NC 2711 21 00, se datorează accize, cu excepția utilizării produselor energetice în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire sau utilizării duale a acestora. Utilizarea duală a produselor energetice, în speță gazele naturale, conform definiției dată de legiuitor presupune folosirea acestora atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. De asemenea, este considerată utilizare duală folosirea produselor energetice pentru reducerea chimică, precum și în procesele electrolitic și metalurgic.

O definiție a utilizării duale a produselor energetice o regăsim în legislația comunitară la art.2 alin.(4) lit.b) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar

de impozitare a produselor energetice și a electricității, în care se

precizează că *”utilizare duală”* presupune ca produsul să fie folosit atât drept combustibil de încălzire, cât și pentru alte scopuri decât acela de combustibil pentru încălzire.

Prin urmare, în speța dedusă soluționării nu poate fi vorba de o *”utilizare duală”* în cazul folosirii gazului natural în centrala termoelectrică doar pentru obținerea aburului tehnologic, precum și în cazul folosirii gazului natural în instalația de amoniac pentru acționarea compresoarelor, pompelor și ventilatoarelor din instalație, precum și pentru asigurarea temperaturii optime de 390°C în vederea eliminării compușilor din sulf și temperaturii de reacție, 780-800°C pentru procesul chimic de reformare primară a gazului natural, întrucât în aceste situații gazul natural este utilizat drept combustibil pentru încălzire, respectiv pentru producerea de energie termică.

Astfel, utilizarea drept combustibil pentru încălzire reprezintă folosirea intenționată a valorii calorice a unui produs, adică, combustia (totală sau parțială) de produse energetice pentru producerea de energie termică. Prin urmare, se reține că factorul decisiv pentru a determina dacă produsul energetic a fost utilizat drept combustibil pentru încălzire este transferul de căldură.

În concluzie, în toate cazurile în care produsele energetice sunt utilizate și energia termică astfel produsă este folosită pentru încălzire,

indiferent de scopul final al acestei încălziri, produsele energetice astfel utilizate sunt supuse accizelor.

Din documentele existente la dosar se reține că societatea a utilizat gazele naturale în centrala termoelectrică prin arderea acestora în focarele cazanelor de abur industrial obținând o cantitate de căldură care este primită de cazane pentru încălzirea apei, transformându-se în abur saturat care este apoi supraîncălzit, obținându-se astfel energie termică sub formă de abur primar la presiunea de 100 bar și temperatura de 540 grade Celsius.

De asemenea, se reține că aburul primar obținut este trecut prin stațiile de reducere răcire denumite SRR 100/15 bar, 100/7, 100/40 bar obținându-se abur la presiunea de 40 bar precum și abur de medie și joasă presiune (15 bar și 7 bar), care este trimis în instalațiile tehnologice și concură la obținerea amoniacului și a ureei sau este trimis la turbinele din dotarea centralei unde prin destinderea aburului în turbină se obține energie care se transformă în lucru mecanic la arborele turbinei, acesta fiind legat cu arborele unui generator electric, care transforma lucrul mecanic de la arborele turbinei în energie electrică.

Astfel, se reține că o parte din cantitatea totală de gaze naturale, respectiv .X. mii mc, a fost utilizată în cadrul centralei termoelectrice a societății drept combustibil pentru încălzire, prin arderea acestora obținându-se căldură, care a fost folosită pentru încălzirea apei, în vederea transformării acesteia în abur care este trimis la instalațiile de amoniac și uree, fără să fie utilizat gazul natural și în alt scop decât pentru încălzire.

Având în vedere că principalul produs finit obținut în centrala termoelectrică în urma utilizării cantității de .X. mii mc gaze naturale este aburul și nu există o *“utilizare duală”* a acestei cantități de gaze naturale, produsul energetic astfel utilizat pentru obținerea de energie termică este supus accizelor.

Mai mult decât atât, acest fapt este recunoscut și de societate prin adresa nr..X./22.04.2013, aflată la dosarul cauzei, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. sub nr.X/23.04.2013, unde la pct.3 precizează:

“Gazele naturale arse în focarele cazanelor de abur industrial sunt utilizate strict pentru producerea de abur în centrala termoelectrică proprie, deci nu există două utilizări pentru gaze naturale odorizate...”

În ceea ce privește gazele naturale folosite în instalația de amoniac, din documentele existente la dosarul cauzei se reține că o cantitate de .X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh a fost utilizată pentru obținerea căldurii necesare pentru încălzirea apei în vederea producerii aburului tehnologic, pentru încălzirea gazelor naturale în vederea eliminării compușilor cu sulf din acestea și pentru încălzirea reactoarelor în care au loc reacțiile chimice, în vederea asigurării temperaturilor de reacție,

iar cantitatea de .X. mii mc gaze naturale, cu energia totală de .X. MWh, a concurat în calitate de materie primă la obținerea hidrogenului prin reformare cu vapori de apă necesar obținerii de amoniac alături de aerul atmosferic din care se extrage azotul.

Având în vedere că gazele naturale în cantitate de .X. mii mc au fost utilizate drept combustibil în instalația de amoniac acestea se supun accizării.

În consecință pentru gazele naturale în cantitate de .X. mii mc utilizate de societate drept combustibil pentru obținerea de energie termică în centrala termoelectrică și pentru cantitatea de .X. mii mc de gaze naturale utilizate drept combustibil pentru încălzire în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului, societatea are obligația de a plăti accize pentru aceste cantități de gaze naturale în conformitate cu prevederile art.192 alin.(6) și art.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.03.2010, care precizează:

”ART. 192*

Momentul exigibilității accizelor

(6) În cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare ori la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.(...)

(9) Orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (3), (5), (6) și (7) are obligația de a depune o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă și de a plăti acciza în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.”

și potrivit dispozițiilor art.206⁵¹ alin.(5) și art.206⁵² alin.(4) din același act normativ pentru perioada 01.04.2010-31.12.2012, unde se menționează:

”ART. 206⁵¹

Plata accizelor la bugetul de stat(...)

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (7), (8) și (9) are obligația de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.(...)

ART. 206⁵²

Depunerea declarațiilor de accize(...)

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (7), (8) și (9) are obligația de a depune imediat o declarație de accize la autoritatea competentă.”

Prin urmare, în mod legal organele de control au stabilit în sarcina societății accize în sumă de .X. lei pentru gaze naturale utilizate drept combustibil pentru încălzire în centrala termoelectrică și accize în sumă de .X. lei pentru gaze naturale utilizate drept combustibil pentru încălzire în cadrul instalațiilor de producere a amoniacului.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia gazele naturale în cadrul centralei termoelectrice și instalațiilor de producere a amoniacului au fost utilizate în mod dual atât ca și combustibil pentru producerea aburului utilizat la încălzirea instalațiilor chimice și la funcționarea centralei de termoficare, cât și ca materie primă utilizată la fabricarea amoniacului lichid și dioxidului de carbon gazos, solicitând exceptarea de la plata accizelor pentru întreaga cantitate de gaze naturale utilizată, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât așa cum s-a demonstrat mai sus nu toate cantitățile de produse energetice au fost utilizate de contestatoare în mod dual, o parte a acestora fiind folosite doar ca și combustibil în cadrul centralei termoelectrice și instalației de amoniac pentru producerea de energie termică.

Contrar celor afirmate de societate prin contestație, organele vamale au ținut cont de cantitățile de gaze naturale utilizate în mod dual atât drept combustibil cât și ca materie primă în obținerea hidrogenului în instalația de amoniac, cât și pentru gazele naturale utilizate drept combustibil pentru obținerea de energie termică dar și pentru obținerea de energie electrică în centrala termoelectrică și au acordat contestatoarei dreptul de a beneficia de exceptarea plății accizelor pentru aceste cantități.

Astfel, din cantitatea totală de gaze naturale de .X. mii mc consumată în cadrul instalației de amoniac, cantitatea de .X. mii mc de gaze naturale care a fost utilizată ca materie primă în obținerea hidrogenului a beneficiat de exceptarea plății accizelor, organele vamale stabilind accize doar pentru cantitatea de .X. mii mc gaze naturale.

De asemenea, în ceea ce privește cantitatea totală de gaze naturale de .X. mii mc consumată în cadrul centralei termoelectrice, cantitatea de X mii mc gazele naturale care a concurat la obținerea de energie electrică a fost exceptată de la plata accizelor, organele vamale stabilind accize de plată doar pentru cantitatea de .X. mii mc.

Referitor la afirmația societății potrivit căreia *“prin invocarea prevederilor pct.82 alin.(33) din HG 44/2004 în care legiuitorul a definit cu titlu de exemplu nelimitativ utilizarea duală a produselor energetice în industria metalurgica, organul de control a exclus în totalitate industria chimică din grupa ramurilor care utilizează în procesul de producție gazele naturale în sistem dual”*, se reține că organele vamale au ținut cont de definiția *“utilizării duale”* așa cum este aceasta definită prin Legea

nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și cum a fost preluată din legislația comunitară, respectiv din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

De asemenea, se reține că statele membre ale Uniunii Europene nu pot folosi o definiție a dublei utilizări mai largă decât cea a noțiunii din dreptul Uniunii întrucât dacă procedează astfel, acestea ar exclude în mod ilegal produse energetice care intră în domeniul de aplicare a directivei și care fac obiectul accizării.

Totodată, statele membre ale Uniunii Europene pot aplica o definiție mai restrictivă a dublei utilizări și pot opta pentru impozitarea produselor energetice cu dublă utilizare cu condiția să își exercite competența în conformitate cu dreptul Uniunii.

Mai mult decât atât, dacă un stat membru decide să aplice o astfel de definiție mai restrânsă, un contribuabil nu poate invoca noțiunea mai largă de dublă utilizare din dreptul Uniunii pentru a obține scutirea de la plata taxei impuse în temeiul dreptului național.

Având în vedere cele reținute mai sus, în baza prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu cele ale pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 de organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând accize pentru gaze naturale.

Referitor la majorările/dobânzile de întârziere în sumă de .X. lei și penalitățile de întârziere în sumă de .X. lei aferente accizelor stabilite prin Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 de către organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei reprezentând accize pentru gaze naturale, aceasta datorează și accesoriile aferente, respectiv majorări/dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*".

3.Referitor la suma totală de X lei din care accize pentru energie electrică în sumă de .X. lei, majorari/dobânzi de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente accizelor în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă pentru energia electrică produsă în centrala termoelectrică societatea datorează accize, în condițiile în care aceasta a fost utilizată în activități auxiliare și iluminat pe platforma industrială.

În fapt, S.C. .X. S.R.L. deține licență pentru producerea energiei electrice nr.X/21.06.2007 emisă de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și a produs în perioada verificată 01.01.2008-31.12.2012 cantitatea de X MWh de energie electrică care a fost utilizată astfel:

-X MWh a fost livrată în Sistemul X, fiind facturată lunar către S.C. .X. S.A.;

-.X. MWh a fost consumată în cadrul activităților desfășurate pe platformă (activități auxiliare, iluminat, etc.);

-.X. MWh, denumită "*consum propriu tehnologic*" a fost utilizată pentru funcționarea echipamentelor din centrala termoelectrică.

Organele de control au constatat că **S.C. .X. S.R.L.** a consumat cantitatea de .X. MWh energie electrică pentru activitățile auxiliare desfășurate pe platforma societății, activități care nu se încadrează la excepțiile de la regimul de accizare prevăzute la art.175⁴ în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206²⁰, valabil începând cu data de 01.04.2010, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și nici la scutirile de la plata accizelor prevăzute la art.201, în vigoare până la data de 31.03.2010, respectiv art.206⁶⁰, valabil începând cu data de 01.04.2010, din același act normativ precizat mai sus.

Astfel, pentru energia electrică produsă și utilizată pe platforma societății pentru alte activități decât producția combinată de energie electrică și termică în centrala termoelectrică, organele de control au stabilit că intervine exigibilitatea accizei atunci când platforma chimică a societății este alimentată cu energie electrică și au calculat prin Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 ca obligație suplimentară de plată în sarcina societății suma de .X. lei reprezentând accize pentru energia electrică, dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată contestatoarea afirmă că potrivit prevederilor legale cantitatea de .X. MWh de energie electrică nu face obiectul înregistrării la autoritatea fiscală centrală ca operator economic de

produse accizabile întrucât energia electrică a fost achiziționată din Sistemul Energetic Național.

În drept, art.162 lit.h) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 01.01.2008-31.03.2010, precizează:

*“Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:(...)
h) energie electrică.”*

La art.164 și art.175³ din același act normativ se menționează:

ART. 164

Faptul generator

Produsele prevăzute la art.162 sunt supuse accizelor în momentul producerii lor pe teritoriul comunitar sau la momentul importului lor în acest teritoriu.(...)

ART. 175³

Energie electrică

(1) În înțelesul prezentului titlu, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul facturării energiei electrice furnizate către consumatorii finali.”

Începând cu data de 01.04.2010 sunt aplicabile prevederile art.206² lit.c), art.206⁵ lit.a) și, art.206¹⁹ alin.2) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

ART. 206²

Sfera de aplicare

Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:(...)

c) produse energetice și electricitate.(...)

ART. 206⁵

Faptul generator

Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;(...)

ART. 206¹⁹

Energie electrică

(1) *În înțelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.*

(2) *Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali. (...)*

Speței îi sunt incidente și dispozițiile Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr.123 din 10 iulie 2012, care la art. 3 pct.25 precizează:

"25. furnizare de energie electrică - activitatea de vânzare de energie electrică către clienți, precum și alimentarea cu energie electrică a locurilor de consum aflate în proprietatea furnizorului;(..."

Din interpretarea acestor dispoziții normative aplicabile în materie în perioada supusă controlului rezultă cu claritate faptul că energia electrică este supusă accizelor la momentul producerii acesteia pe teritoriul comunitar. De asemenea, se reține că exigibilitatea accizelor intervine în cazul energiei electrice la momentul furnizării acesteia către consumatorii finali sau la momentul alimentării cu energie electrică a locurilor de consum aflate în proprietatea furnizorului.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea contestatoare este un operator economic care potrivit obiectului de activitate desfășoară activitate de fabricare a îngrășamintelor chimice și produselor azotoase, dar produce și energie electrică prin centrala termoelectrică pe care o deține.

Astfel, **S.C. .X. S.R.L.** a produs în perioada 01.01.2008-31.12.2012 cantitatea totală de X MWh energie electrică din care cantitatea de .X. MWh a fost consumată pe platforma industrială pentru activități auxiliare și iluminat.

În temeiul prevederilor legale menționate mai sus se reține că energia electrică produsă în centrala termoelectrică proprie este supusă accizării, iar acciza devine exigibilă la data când platforma chimică a fost alimentată cu energie electrică, societatea devenind astfel consumator final al energiei electrice produsă de ea însăși.

Argumentul societății referitor la *"...cantitatea de .X. MWh care nu face obiectul înregistrării S.C. .X. S.R.L. ca operator de produse accizabile la autoritatea fiscală și nici obiectul accizării ..."*, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei atât timp cât legiuitorul a înțeles să supună accizelor energia electrică furnizată consumatorilor finali în condițiile anterior explicitate, iar societatea s-a comportat ca un consumator final utilizând energia electrică produsă în centrala termoelectrică proprie în același mod ca și energia electrică achiziționată din sistemul energetic

național (pentru care plătește accize), respectiv pentru activități auxiliare și iluminat.

Cu alte cuvinte nu facturarea energiei electrice obținută în centrala proprie constituie condiția *sine qua non* pentru stabilirea caracterului accizabil al produsului respectiv, ci utilizarea acestuia în calitate de consumator final astfel cum prevăd dispozițiile imperative ale art.175³ alin.(2), pentru perioada 01.01.2008-31.03.2010, și art.206¹⁹ alin.2) lit.c), pentru perioada 01.04.2010-31.12.2012, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că energia electrică va fi supusă accizelor și va deveni exigibilă la momentul facturării energiei electrice furnizate către consumatorii finali.

O altă interpretare ar goli de conținut dispozițiile normative referitoare la accizarea energiei electrice întrucât consumatorii finali s-ar putea dota cu generatoare proprii de energie electrică în vederea neaccizării electricității utilizate, aducându-se atingere principiului echității fiscale.

Prin urmare, societatea a produs în propria centrală termoelectrică energie electrică pe care a utilizat-o în activități auxiliare și iluminat, fapt pentru care în mod legal organele vamale au calculat accize în sumă de .X.lei aferente energiei electrice consumate pe platforma industrială.

În stabilirea accizelor aferente energiei electrice, organele vamale au ținut cont de acciza plătită în plus de societate, în perioada 01.01.2008-31.12.2012, în sumă de .X. lei, stabilind ca obligația suplimentară accize datorate în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată societatea afirmă eronat că organele vamale au stabilit accize pentru cantitatea de X, X MWh energie electrică achiziționată de societate din Sistemul Energetic Național și facturată de societate la consumatorii finali de pe platforma industrială, întrucât echipa de control a ținut cont de faptul că energia electrică facturată către societățile comerciale provine din Sistemul .X. ,fiind cu acciza plătită, iar accizele stabilite suplimentar sunt aferente cantității de energie electrică produsă de societate în centrala termoelectrică și destinată consumului propriu al platformei, așa cum de altfel aceasta recunoaște prin Nota explicativă nr..X./05.06.2013, aflată în copie la dosarul cauzei, în care menționează că *“Întreaga producție proprie de energie electrică este destinată consumului propriu al platformei.”*

În consecință, având în vedere cele reținute mai sus, în baza prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu cele ale pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 de organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. în ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând accize pentru energie electrică.

În ceea ce privește dobânzile și penalitățile de întârziere aferente accizelor la energie electrică în sumă totală de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 de organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., aceasta prezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina societății a fost reținut ca datorat debitul reprezentând accize pentru energie electrică în sumă de .X. lei, aceasta datorează și accesoriile aferente în sumă de .X. lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul a obligațiilor vamale sub aspectul cotelor aplicate, numărul de zile pentru care au fost calculat accesoriile, însumarea produselor dintre baza de calcul, numărul de zile de întârziere și cota de accesorii aplicată, contestația se va respinge ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr.R-IS .X./26.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-IS .X./26.07.2013 de către organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X.prin care a fost stabilită suplimentar suma de **.X.lei** din care:

- X.lei accize pentru gaze naturale;
- X.lei dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor pentru gaze naturale;
- X.lei penalități de întârziere aferente accizelor pentru gaze naturale;
- X. lei accize pentru energia electrică;
- X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică;
- X. lei penalități de întârziere aferente accizelor pentru energie electrică.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel X în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL